

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סט עמוד ב

- [א] ערל גדול שלא מל עד שהגיע זמן שחיטת הפסח, האם חייב כרת ?
- [ב] לרבה, מהו טעמו של ר' אליעזר שהזאה אינה דוחה את השבת, וכיצד נדחה ?
- [ג] לרבא, מהו טעמו של ר' אליעזר שהזאה אינה דוחה את השבת ?
- [ד] רוב הציבור זבים, האם עושים פסח ראשון בטומאה או פסח שני ?
- [ה] לר' עקיבא, איזו מלאכה דוחה את השבת בפסח ומילה ?

- [א] חייב כרת. שהיה ראוי לתקן עצמו מחצות היום, ואינו דומה למי שהיה בדרך רחוקה.
- [ב] הטעם: טמא מת שבביעי שלו חל בערב הפסח ולא היזו עליו, אין שוחטים עליו את הפסח [אף שיכול לאכול לערב על ידי הזאה], אלא נדחה לפסח שני. וטומאה שהיחיד נדחה מחמתה, אם אירע כך לציבור עושים בטומאה. ולכן כשם שציבור טמאי מתים בשביעי שלהם אין מצוה להזות עליהם, אלא עושים פסח בטומאה. כך יחיד אין מצוה להזות עליו, ואין ההזאה דוחה את השבת. [אבל ערל חייב למול, הואיל ואף ציבור ערלים חייבים למול ולעשות פסח].
- הדחייה: שהרי מ"והאיש" מרבים כרת בטמא שבידו להיטהר ולא נטהר.
- [ג] סובר ששוחטים את הפסח על טמא מת בשביעי שלו, וההזאה אינה אלא מכשירתו באכילה. והואיל ואכילת הפסח אינה מעכבת, לא התירו הזאה בשבת.
- [ד] אין עושים פסח ראשון, כיון שטומאת מת בלבד הותרה בציבור. ואין עושים פסח שני, שלא נאמרו תשלומים לפסח לציבור אלא ליחיד בלבד.
- [ה] כל מלאכה שאי אפשר לעשותה מערב שבת. ואפילו מילה שנכרתו עליה שלש עשרה ברייתות. ופסח שאם אינו מקריב ענוש כרת.